



Aan  
gemeenten, deelorganisaties,  
commissies en beroepsgroep

◦ datum: 13 april 2021 (per email)  
◦ nummer: 07.15/ com/ 148  
◦ betreft: bemoediging Bondsgemeenschap

Als kind woonde ik dicht bij een schapenboerderij. Er was altijd wel wat te beleven en te doen. De hele kudde die langskwam op weg naar grazige weiden, het scheren van de schapen, het op de poten zetten van een schaap wat was omgevallen en hopeloos op de rug lag, of het terugbrengen van een exemplaar wat aan de verkeerde kant van het hek terecht was gekomen. Ik weet nog goed hoe we als jonge jongens probeerden een groot schaap over een hekje te tillen, om het dier weer terug bij de kudde te krijgen. Het lukte ons niet. Het schaap was te groot. En elk voorjaar gebeurde het bijzondere; dan werden (en worden) de lammetjes geboren. Ook deze weken zijn ze er weer. De lammetjes op de dijken en in de weilanden. Klein en kwetsbaar. En wie hen ziet geniet ervan, van de gekke sprongen die ze maken en van het vertederende drinken bij de moeder.

Het kwam in mijn gedachten toen in Johannes 21:15-19 las. Het bekende gedeelte waarin Jezus en Petrus hun gesprek voeren. Petrus wordt hier niet aangesproken met zijn erenaam en positie 'Petrus, rots', maar met zijn geboortenaam. Simon, zoon van Jona. Heel persoonlijk, even los van functie of aanzien. En drie keer stelt Jezus hem die vraag: Heb je Mij lief? Houd je werkelijk van Mij? Het is een genadige vraag, omdat Petrus drie keer verloochend had, en hier de gelegenheid wordt geboden om het over te doen, om andere woorden te spreken. Hij krijgt een nieuwe kans.

Als Bondsgemeenschap zijn we bezig met een traject van bezinning en plannen maken voor de toekomst. Er zijn mooie initiatieven en complexe puzzels. We zijn als Bond in beweging en mogen ons met dankbaarheid inzetten op onze plaats. En ook heel persoonlijk hebben we allemaal onze dingen die ons bezighouden in het leven van alle dag.

En daar middenin komt ons die vraag tegemoet die Jezus ook aan ons stelt. Zelfs steeds opnieuw genadig stelt: Even los van positie, functie of aanzien; heb je Mij lief? En opnieuw en opnieuw: Heb je Mij lief?

Wat een mooie vraag, omdat het ons erop wijst en bemoedigt, dat het niet in de eerste plaats gaat om onze vermogens, onze plannen, opleidingen en activiteiten, ons leidinggeven en ons werken. Het begint allemaal met de liefde tot Hem. Een goede spiegel om onszelf voor te houden in al ons harde werk. Dit is de kern: De liefde voor Hem, Die ons eerst heeft liefgehad.

En vanuit dat getuigenis mag Petrus gaan toezien op de gemeente. Hoeden, weiden, zorgen. Petrus nam een bijzondere positie in de gemeente in, maar gelukkig hoefde hij het niet alleen te doen. Nog steeds worden we als gelovigen geroepen om voor elkaar te zorgen in de gemeente. Om in liefde en vanuit Zijn liefde naar elkaar om te zien.

In Zijn verwoording over de gemeente gebruikt Jezus verschillende uitdrukkingen: Het gaat over lammetjes en schapen, waarmee het geheel van de kudde wordt omschreven. Mooi eigenlijk, dat ze allebei genoemd worden. De oudere schapen en de jonge lammetjes. En is het niet zo in de gemeente en in onze Bond? In ons midden zijn mensen met levenswijsheid en ervaring, gelouterd in het (geestelijk) leven. En er zijn jonge mensen met enthousiasme en nieuw (geestelijk) leven. Sommigen van ons zullen vooral volgen in het midden van de kudde, en anderen zullen als eerste schaap over de dam gaan. Misschien zijn er die aan de verkeerde kant van het hek terecht zijn gekomen, en wachten op een duwtje in de rug om weer thuis te komen.

En zo zijn we samen op weg. Jazeker, in verscheidenheid en op onze eigen plaats. Maar we mogen verbonden zijn in datzelfde fundament. En wat is het mooi om elkaar steeds weer te mogen ontmoeten rondom die persoonlijke vraag: Heb je Mij lief? En in het vreugdevolle antwoord: U weet alle dingen, U weet dat ik U liefheb!

Moge geloof, hoop en liefde ons leiden!

Hartelijke groet vanuit het comité, Janno vd Ende

